

TAMME
LEHT

Tartu Tamme Gümnaasium
detsember 2019

Tartu Tamme Gümnaasium
detsember 2019

Toimetajad

Joonas Taniloo
Mihkel Martin Kasterpalu
Nora Tuisk
Kadi Nõmmik
Angela Puur
Steffy Prants
Anel Neumann
Irene Roots
Ketlin Naarits
Reili Rebane

Keeletoimetajad

Joonas Taniloo, Angela Puur

Küljendajad

Steffy Prants, Mihkel Martin Kasterpalu

Kunstnik

Steffy Prants

Fotograaf

Ketlin Naarits

Juhendaja

Liina Nagel

JUHTKIRI ON LOOTUST

Nora Tuisk

„Mis meist saab? Kuhu edasi? Aeg on antud ja võetud me käest.

Millist teed käid? Kuhu rada viib? Aastal 2020 näen...!”

Laura Põldvere laulus on mõte, mis puudutab meist paljusid. Meie, noored, oleme alustamas omaenda teekonda. Ees ootavad töö ja õpingud, pere ja kodu. Ees ootab meie enda elu.

Samas ei tasu üle mõelda, sest alati ei peagi me kõike teadma või aimama. Tulevik tuleb nagunii, küll me siis näeme.

Jõulud on kohe kohal. Sel aastal juhatame nad sisse punasel vaibal, sest koos nendega on kaasas ka kümnendi lõpp. Kümne vana aasta lahkumine ning järgmise kümne vastuvõtt.

Jõulutulukeste säras ning helkivast lumest läbi kõndides on lootust, et ees ootab midagi ilusat. On lootust, et kõik, mida teeme, tasub ükskord kuidagi ära. On lootust, et meil on veel lootust – see on kõikjal, meie ümber ja meie sees. Järgmised kümme aastat ning edasigi!

Rahulikku ning lootusrikast aega meile!

SELLES NUMBRIS:

- * 12. klassi õpilased: mis oli, mis on, mis meist saab?
- * Kuidas möödus juubeli tähistamine?
- * Jõulud ja heategevus – nagu piparkook glasuuriga
- * Kuhu jäi publik?
- * Elagu sport ja noorkotkad!
- * Kas klassikasäutse oled juba kuulanud?
- * Keelekeerud
- * Müsteerium: vannipardid Tartu koolides

Kaanepildi pani kokku Steffy Prants, pilte saatis **Tamme gümnaasiumi koolipere - suur aitäh!**

Pildi autor: Angela Puur

Nora Tuisk

MIS OLII, MIS ON JA MIS SAAB?

7. novembril toimunud märgiaktus ning kooli juubeli sünnipäevaball on möödunud, kuid on siiski tähtsateks templiteks nii kooli ajaloo kui ka õpilaste koolilugudes. Lisaks sellele, et direktor Ain Tõnisson kooli ning hästi tehtud asjade, mis muide siiaaani kestavad, üle õnnelik on, meenutavad ka abiturientid seda päeva. Küll aga isiklikumast seisukohast.

„Kõige eredamalt mäletan ma märgiaktusest seda, et sattusin täpselt Ott Maidre ja laamendava lasteorkestri vahele lavale istuma. Ausalt öeldes oli

väiksem närv selle ees, kas kukun trepist kõndides alla või tõmban kleidi ribadeks kui selle ees, mida Ott nende lastega pärast aktust teeb. Õnneks jäid kõik elama ja Vanemuise laval sai lasteorkester taaskord täiskooosseisus laamendada.“ **Gerda Kolossov (12.KU)**

„Märgiaktusel oli minu klass vist kolmas, kes märgid sai, ning enne seda, kui pidin välja minema, mõtlesin vaid, et kuidas istuma, selga hoidma ja välja tulema peab. Pärast seda sain võtta juba rahulikumalt. Aga üldiselt jäi meelde, et peale õpetajate, direktori ja õpilasesinduse presidendi kõnesid tundsin, et nüüd on juba päriselt viimane aasta. **Kõik on juba tõsine. Edasi on juba päris elu.**

Kõige rohkem jäid meelde Arnika sõnad: „Me saame märgi, sest sellesse kooli nende kahe ja natuke rohkema aastaga oleme juba jätnud oma jälje. Nüüd edaspidi saame me ise otsustada, millise märgi me endast kooli jätame. Et kas me oleme sellega rahul, mis praegu on.“

„Kooliballil olin koos õpilasesindusega ise korraldusmeeskonnas ning minu arust olid õpilased sel aastal kuidagi tagasihoidlikumad. Tantsuvõistlusel osaleti vähem, kuid kuninga ja kuninganna võistluses osaleti jällegi rohkem. Eks see võib igal aastal

täiesti erinev olla. Oleneb inimestest ja korraldusest. Üldiselt tundus mulle, et inimesed olid rõõmsad ja ootusärevil enne Koidu esinemist. Minu arust jäid paljud üritusega ikkagi rahule. Mulle endale meenub, et ballil kõlas palju head muusikat ning õhkkond oli täis soojust ja armastust.“ **Diana Lanevskaja (12.ME)**

„Eks kõige enam mäletan ikka Koit Toomet, tihti ikka selliseid avaliku elu tegelasi oma enda koolis kohtad. Kuid Koit Toome ei olnud ainukene, kes tol õhtu säras. Juba suurest klaasseinast oli välja paista õpilasesinduse hästi tehtud töö. Valgustus ja muud kaunistused muutsid ballil viibimise palju meeldivamaks.“ **Stefan Aarne Sooniste (12.LO)**

Inimene õpib kogu elu, kuid mina arvan, et lollina ei pea meist keegi surema. Bioloogiliselt on ju teada: inimene on kasvav ja arenev organism. Kuidas on aga meie kooli abituriendid võrreldes gümnaasiumi algusajaga edasi arenenud ehk õpetussõnu kümnnendikele:

„Minu 10. klassi mina oli väga loll ning ega minul ja temal väga erudeeritud ja arukat vestlust ei tuleks. Seega ma ilmselt räägiks temaga nagu lapsega, see on tegelikult üks kõige efektiivsemaid õpetamis-, õppimismeetodeid. **Ma ütleksin talle, et asi on väga lihtne, ära lihtsalt üle mõtle ja ära lihtsalt üle maga.** Sul ei ole mitte midagi muretseda, kuni sa oma asjad ära teed ja kui sa ei tee, siis sul on veel aega, et need ära teha. Ja ma ütleksin talle ka, et vene keel saab kiiremini läbi, kui arvata võiks – ja kui oma kaarte hästi mängida, siis saab iga arvestuste nädala lõpuks selle kolmekese ilusti kirja.“ **Gerda Kolossov**

„Ma arvan, et peamine, mida ma võiksin endale öelda, on see, et ära muretse nii palju. Nagu öeldakse: närvirakud ei taastu. Kuna olin harjunud põhikoolis õppima alati viitele, siis mul oli selline eesmärk ka gümnaasiumis. Kõrge eesmärk põhjustas vahepeal stressi ja üleväsimust.“ **Diana Lanevskaja**

„Ilmselt võtaksin endast tugevasti kinni, raputaksin ja karjuksin: „Õpi geograafiat, see on viimane asi, mille pärast sa tahaksid koolist välja kukkuda!“ Ja noh, lõppu veel lisaksin paar julgustavat sõna, et tegelikult ei olegi nii raske ja et UPTs tegid sina kõik hästi ja õpetajal oli lihtsalt vahepeal paha tuju.“ **Stefan Aarne Sooniste**

On inimlik, et vahepeal, eriti pärast mõnda nõmedat näpukat või eksimust, tekib tunne, et tahaks ajas tagasi minna ning viga lihtsalt kustutada. Liiga sageli – lausa alati – paiskume sellistel juhtudel aga kokku tõsiasjaga, et me ei saa liikuda tagasi. Kuid kuhu siis? Edasi? Just nii! Ka meie kaheteistkümnendikud valmistuvad edasi rännakuks.

„Kõige kindlam ja lemmikum plaan on minna Tartu ülikooli filosoofiat õppima. Ausalt öeldes on see vist kõige hirmsam otsus, mida ma olen pidanud oma juuraharidusega emale ütlema, aga ta oli selle üle üllatavalt õnnelik. Suurem plaan on filosoofia kõrvalt ka kommunikatsiooni ja psühholoogia kursuseid võtta ning sedaviisi alustada oma suhtekorralduse karjääriradasid ja kui õppimisest küllalt ei saa, siis on järgmine samm Viljandi kultuuri- korralduse magister.“ **Gerda Kolossov**

„Praegu huvitab mind bioloogia ja geeniteadus. Mina tahan minna õppima geenitehnoloogiat ja siis edasi biomeditsiini. Vähemalt praegu on sellised plaanid. Kuid tegelikult ma arvan, et peale 12. klassi võtan ma vaba aasta, et maandada pingeid ja natuke puhata. Selle aasta jooksul tegeleksin ma tantsuga, käiksin tööl ehk annaksin trenni ning läheksin ka autokooli.“ **Diana Lanevskaja**

Tõsijutt, pikk tee on käidud, kuid veel pikem tee ootab meid ees. Me ei ole tulnud nii kaugele, et jõuda vaid siiani...

Angela Puur

12. TEHNOLOOGIA- KLASSI JAGNAR JÜRGENSON: PIKKA VIHA EI TOHIKS PIDADA, ANDEKS PEAB ANDMA

Kuidas sinu sõbrad iseloomustaksid sind?

Hullumeelne vana rahu. Mis tähendab, et oskan ennast vajadusel hästi vaos hoida. Kuid vahel on ka hetki, kui olen üsnagi ülemealik. Ilmselt öeldakse ka, et olen sõbralik, sest väga vähe on neid inimesi, kellega ma läbi ei saa.

Sa oled huvitatud paljudest tegevustest. Millised neist on kõige põnevamad?

Minu huvid kooliväliselt on hästi värvikirevad. Praegu tegelen enamasti rahvatantsuga ja huvi pakuvad ka erinevad üritused. Lisaks meeldib muusika tegemine. Ise ma küll muusikat ei tee, aga produktsioon on väga põnev. Helitehnika on meeltemööda, mulle meeldib ise meisterda kõlareid.

Kas olid seotud ka kooli sünnipäevaga, kuidas?

Pidasin kooli sajanda sünnipäeva märgiaktusel kõnet. Pikemat aega on olnud minu mureks õpetajate ja õpilaste suhted – oleme õpilasesindusega seda teemat palju käsitletud ja ka varasemad õpilasesinduse koosseisud on seda arutanud. Ar-

Pildil: Jagnar Jürgenson. Autor: Liina Nagel.

van, et suutsin oma kõnega panna õpilasi ja õpetajaid üksteist rohkem mõistma. Kooli juubelilavastuses esinesin rahvatantsurühmaga.

Milline on olnud sinu teekond rahvatantsuga?

Rahvatantsuga on selline huvitav lugu, et esialgu ei tahtnud üldse rahvatantsu tantsida. Ma läksin uude kooli, kus oli rahvatants kohustuslik. Tol hetkel mõtlesin, et ma ei tahagi sinna kooli minna, sest tantsimine oli siis väga vastukarva. Sellest hoolimata käisin esimesed tantsutrennid kohal ja mulle hakkas see tegevus meeldima. Ja siin ma olen, alates 6. klassist kuni 12. klassini rahvatantsuga tegelenud, vahel isegi kahes rühmas korraga.

Kas oled alati olnud nii tegus? Millest sai alguse sinu aktiivsus?

Ma ei ole olnud alati nii aktiivne. Minu aktiivsus sai alguse Tartu Tamme gümnaasiumist. See algas, kui läksin õpilasesindusse. Õpilasesinduses viidi mind rohkem kurssi kooli elu ja ülesehitusega. Tänu sellele tekkis väga palju võimalusi, kus olen saanud ennast arendada. Nagu olen ka varasemalt öelnud, siis head võimalused ei tule niisama. Peab ise uurima, hoidma silmad lahti, olema ise kogemustele avatud.

Kuidas sul jääb 12. klassi kõrvalt aega nii paljude tegevuste jaoks? Mis on sinu saladus?

Kui ma päris aus olen, siis seda aega ei jäägi üle. Ma olen pidanud õppima oma aega hästi

planeerima. Vahel tuleb ette ka olukordi, kus jääb ööpäevas olevast 24-st tunnist puudu. Saladus kui selline ongi tegelikult ajaplaneerimine ja korralikult tööülesannete läbimõtlemine.

Kas oled õpilasesindusse kuulunud kogu gümnaasiumis oldud aja? Mis on sind seal hoidnud?

Ma olen õpilasesindusse kuulunud tõesti kõik kolm gümnaasiumis oldud aastat. Kui mõtlen ennast tagasi kümnendasse klassi, siis oli Tamme gümnaasium väga teistsugune võrreldes teiste koolidega, kus ma varasemalt olen käinud. Nii mõtlesingi, et siin koolis ma tahan anda oma panuse ja midagi head korda saata. Mind on õpilasesinduses hoidnud toredad kogemused ja hea seltskond – me veedame koos väga lähedalt aega.

Mis oskusi oled kolme aasta jooksul õpilasesinduses tegutsedes omandanud?

Õpilasesinduses olemine on õpetanud mulle suhtlemisioskust ja analüütilist mõtlemist. Samuti ennetama kriitilisi olukordi. Enne iga ürituse korraldamist tuleb kõik selgelt läbi mõelda: mis võib valesti minna ja mida saame teha, et ebaõnnestumist ära hoida.

Mida tahaksid öelda kooliperele saabuvate jõulude puhul?

Inimesed võiksid omada suuremat empaatiavõimet. Ei tasu olla kogu aeg nii pahur, pettunud ja vihane. Tuleb mõista üksteise rolle, mõtteid ja vihasid ning miks neid vigu tehakse. Pikka viha ei tohiks pidada, andeks peab andma. Nii on lihtsam.

Pildil: tubli õpilasesindus koos armsa Arnika Aadusooga (kes korraldab vilistlaste peo) Autor: Triinu Orgmäe

Reili Rebane

KOOLI JUUBEL JA VILISTLASTE PIDU – KUIDAS ÕNNESTUS?

Ain Tõnisson

direktor ja 1989. aasta bioloogiaklassi vilistlane

Suur aitäh kõigile kolleegidele ja õpilastele, kes kooli 100. juubeli ilusaks ja meeldejäävaks tegid! Loodan, et praegu kooliga seotud inimestele jäi juubel meelde. Ühelt poolt meie aktus ja õhtune ball kogu oma ilus. Teiselt poolt tohutu töö ja vaev, mida nähti. Lauljad, tantsijad, näitemängu-seltskond olid tippvormis, korraldajad ei ole veel praegugi taastunud, õpilasesindus oli sel aastal eriti tubli. Loodan, et vilistlastele tundus juubel tuttav. Pärast kolimist uude majja oli seekordne juubel natuke eriline ja raske ka. Kohal aga oli 1200 vilistlast ning 130 kolleegi (praegust ja endist, kahest koolist). Tagasiside on olnud väga hea.

Kui nüüd vaadata täitsa enda seisukohast, siis tubli nädal veel pärast ürituste lõppu oli meel nii ärev, et alles praegu läheb rahulikumaks. Meeldejäävaid asju oli palju. Vaid mõned katked: Tänuilukud vilistlased hommikul kell kuus. Õhtused õpilased maja kaunistamas. Noored vilistlased, kes räägivad õpilastele, aga kellele ka meie veel vajalikud oleme. Lavatagune melu, mille sees olek oli tõeliselt tore – palun ka järgmiseks koraks võimalust! Vilistlasturniirid, kus peeti printsiipiaalset võitlust. Vaikne käik kalmistule, kus puhkavad kunagised kolleegid.

Triinu Orgmäe
@photosbyto

Üllatus, et õpilaste valitud esineja sellise tähelepanu sai ja tüdrukud nii ettevõtlikud olid, et end lavale rääkisid. Usalda ja kõik toimib!

Aitäh!

Pildil: almanahhi kaanepildi jaoks tegi maali õpetaja Maret Kuura

Pildil: ballil laulsid Koit Toomele taustaks Tamme gümnaasiumi õpilased Gertu Tambah ja Janetta Lukk. Autor: Triinu Orgmäe

Pildil: ballil esinesid Kagu-Eesti riigigümnaasiumide direktorid. Autor: Triinu Orgmäe

Pildil: Andrus Ansip juubeliaktusel, lippu hoiavad Tormi Kalle ja Koit Krusberg. Autor: Kaupo Järviste

Urmas Tokko

Tamme Gümnaasiumi õppesuundade juht ja bio- loogiaõpetaja

Minu arvates õnnestus kooli juubel väga hästi, ma nimetaks seda meie mitme kooliaasta tähtsündmuseks. Suur tänu kõigile, kes kooli väärikat sünnipäeva korraldada aitasid, sh loomulikult ka õpilased! Mul oli kohati võimalus näha ka nn lavataguseid, nii almanahhi koostamisel, kontsertetenduse proovides kui õhtuse vilistlaspeo sättimisel, aga ka paljude teiste – võimalik, et märkamatuks jäänud – oluliste tegevuste puhul. Pidev suhtlemine Tamme Kooli, vilistlaste ja avalikkusega, osalejate registreerimine, teabe levitamine ja esinejate toitlustamine, asjade transport Vanemuisesse ja tagasi, mööbli ümberpaigutamine koolimajas, piduliku vastuvõtu korraldamine külalistele, igavikku lahkunud kolleegide mälestamine surnuaedadel, juubelpäevale eelnenud võistlused, rääkimata etteastete proovidest. Teadsin ette, et mu võimekad kolleegid tulevad kõige sellega suurepäraselt toime, aga suuremate tööde puhul suudan vaid aimata, millist energiat see nõudis.

Mulle jäi pidupäevast ja ka sellele eelnenust hinge väga soe ja ilus tunne. Tegelikult on see minu jaoks alati nii olnud. Kõige eredamaks mälestuseks on ikka kohtumine väga paljude endiste õpilastega – mul on neid juba palju. Käisin ruumist ruumi ning me muudkui suhtlesime, rõõmustasime taasnägemise üle, meenutasime vanu aegu ja rääkisime praegusest. Olen ikka imestanud, et vilistlased paistavad olevat unustanud kõik neid kunagi häirinud olukorrad, mäletatakse ja väljendatakse vaid head või naljakat. Sain neilt niipalju tänu ja kiidusõnu, et oleksin selle najal võinud pikale „egotripile“ minna, ent ma pole siiski nii naiivne:) Jah, ma suhtlesin vilistlastega lausa nii palju, et ei kuulnud kummagi ansambli esinemist ning leidsin liiga vähe aega oma praeguste ja endiste kolleegidega suhtlemiseks. Aga tean, nad annavad andeks, kuna mõistavad, et see pidu oli vilistlaste ja meie taaskohtumise pidu.

Olin üks viimaseid, kes majast kella kuue paiku hommikul lahkus. Aeg oli lennanud linnutiivul ning saabunud varahommik näitas, et ka Tartu taksod olid selleks päevaks oma keskuse leidnud. Usun, et meie kõik olime taaskord leidnud Tamme gümnaasiumi vaimu ja kinnitanud koha omade keskel.

Mis kool see on? Kas suudan teda mõista?

Kas suudan enam olla temata?

/.../

Kuid siinne rahvas täis on imeväge

Ja kummalised nende laululood.

(Algne tekst: P. Volkonski)

Reili Rebane

TAMME SÜNNIPÄEV: AKTUSEL OSALENUD ÕPILASTE ARVAMUS

23. novembril toimus Vanemuise kontserdimajas suurejooneline Tamme gümnaasiumi ja Tamme kooli 75/100 juubeliaktus, millest võtsid osa nii praegused õpilased kui ka vilistlased. Peaks valmistumine algas juba kooliaasta alguses ning see kõik nõudis palju aega ja pühendumist, et kõik suurepäraselt välja tuleks.

Vanemuise kontserdimaja oli täis palju rahvast: lauljaid, tantsijaid, näitlejaid ja pillimängijaid, kes toimunud proovides andsid kõik endast parima. Õhkkond oli kergelt pingeline, aga positiivsest küljest vaadates sai selle käigus tuttavamaks teiste esinejatega ning koos seda kõike meeldivamaks teha. Kontsert, mis on saanud palju head tagasisidet, oli imeline!

Helen Lang (10LO): Tantsisin rahvatantsu neiduderühmas* ja laulsin segakooris*, väga vinge

**tantsijaid juhendas Katrin Roodla, lauljaid juhendas Anneli Leima*

seltskond oli kokku tulnud, proovid olid väsitavad, aga lõpuks tuli lahe asi kokku.

Angela Puur (12KU): Osalesin ühes stseenis tantsijana, olin ka teadustaja ning lugesin ühte vaheteksti. Natuke sain aidata ka korralduslikus pooles. Kogu protsess oli küllaltki aeganõudev ja stressirohke. Küll aga seltskond oli hea ning abi-valmis. Juhendajad olid alati valmis vajadusel nõu ja jõuga aitama.

Anna-Grete Kärblane (10LO): Väga tore oli jälle sellest üritusest osa saada*. Ise laulsin segakooris. Seekord ei olnud õnneks meil pikki päevi Vanemuises, vaid saime ära ka käia, kui midagi muud ei teinud. Minu meelest oli kogu üritus väga hästi korraldatud ja kokku pandud, oli näha, et keegi oli palju vaeva näinud.

**Anna-Grete on Tartu Tamme gümnaasiumi õpilane, aga ka Tamme kooli vilistlane*

Anel Neumann (11KU): Tegin kaasa kolmes erinevas pildis: kahes tegin teatrit ja kolmandas tantsisin. Prooviprotsess oli küllaltki pikk ja pingutust nõudev, aga igati õnnestunud üritus oli seda kindlasti väärt. Etendus oli väga hästi korraldatud ja minu arvates tuli kokku tammegümnaasiumlik *show*. Kiitus juhendajatele, korraldajatele ja esinejatele!

Pildil: Jaan Elgula, Anneli Leima kooriga. Autor: Kaupo Järviste

Joonas Taniloo (12KU): Olin aktuse üks õhtujuhtidest ja lugesin vaheteksti. Lisaks osalesin ühes stseenis näitlejana ja veel laulsin koos ansambli ning segakooriga. Prooviperiood oli päris väsitav ja pingeline, aga lõpptulemus oli seda väärt: välja kukkus meeleolukas ja väga kaunis kontsertetendus, millega jäin ka ise väga rahule ning tundub, et ka vaatajatele meeldis. Tahan aga eriti kiita **Maiu Nurkat** ja **Helina Harrot**, kes aktuse korraldamist väga professionaalselt juhtisid ning palju vaeva nägid, et kõik sujus.

Pildil: Angela Puur, Gunnar Pettaig, Joonas Taniloo. Autor: Kaupo Järviste

Angela Puur

LIZETTE SIBUL: TEHES HEAD, TEKIB SOE TUNNE, ET OLEN KELLEGI ELU PAREMAKS MUUTMISELE KAASA AIDANUD

Sel aastal on jõulud saabunud kiiremini kui varem. Just sellel ajal aastas märgatakse ehk heategu rohkem kui tavaliselt. Uurisin üheteistkümnenda klassi õpilaselt ja õpilasesinduse liikmelt Lizette Sibulalt, mis innustab teda tegelema heategevusega ja miks on see talle oluline. Millest saab alguse soov teisi aidata?

Lizette: Minu jaoks on heategu võrdväärne hoolimisega. Heategu ei pea väljenduma ainult rahaliselt, vaid selleks võib olla ka mõni praktiline ese või pühendatud aeg. Meie kui tugevamate eesmärk peaks olema aidata endast nõrgemaid loomi ja inimesi. Tehes head, tekib soe tunne, et olen kellegi elu paremaks muutmisele kaasa aidanud. Me kõik peaksime elama samaväärset elu ja mitte hätta jätma abivajajaid. Kunagi pole liiga palju heategijaid, aga ma soovitaksin igal inimesel võimalu-

sel teha vähemalt ühe korra mõni heategu. Tehes head, tuleb see endale ringiga tagasi.

Eks minulegi oli vabatahtlik töö alguses hirmutav, aga kui sain esimese kogemuse vabatahtlikuna, siis sai sellest omamoodi sõltuvus ning soovisin mitmetel tulevastel üritusel osaleda samuti vabatahtlikuna. Selle tööga kaasneb alati uusi tutvusi ja mälestusi, mis jäävad alatiseks meelde. Vabatahtlikke töid on mitmeid ja igaüks peaks leidma endale selle õige tegevusala. Mina olen leidnud ennast vabatahtlikuna erinevatel üritustel (Lastekaitsepäev, Kooliteatrite festival, Tarkusepäev, Tartu Noorte Euroopa Päev jpm).

Pildil: Lizette võitis Tartu talendivõistluse, raha annetas ta Lastefondile. Autor: Liina Nagel

Irene Roots

JÕULUANNETUS

Jõulud on märkamise ja andmise aeg. Inimesed on sel ajal valmis aitama ja on kombeks annetada erinevatesse ühingutesse. Tamme Leht otsustas anda väikese panuse Tartu loomade varjupaigale. Õpilasesindusega koos kuulutasime välja korjanduse: 2.-6. detsembrini kogusime loomade jaoks vajalikke asju: froteevannilinasid ja froteekäterätkuid. Tamme gümnaasiumi jõuluannetus on küll lõppenud ja annetused on loomade varjupaigale üle antud, kuid see ei tähenda, et ka teie ei saaks muul ajal panustada. Loomade varjupaik vajab kogu aeg abikäsi. Sinna võib viia väga erinevaid asju, täpsema info leiate Tartu loomade varjupaiga kodulehelt. Lisaks annetustele on võimalik abistada ka vabatahtliku tööga, koristada ja tegeleda loomadega.

Uurisin koolis kaasõpilastelt ja õpetajatelt, kuidas nemad suhtuvad loomade varjupaika ja seal viibivatesse loomadesse. Enamik sai aru loomade varjupaiga vajalikkusest. Üldiselt suhtuti sellesse positiivselt. Vastajad arvasid, et kui võtta loom, siis varjupaik on üks tõsiseltvõetav võimalus.

„Milleks osta, kui saad loomale parema pere kinkida?“

„Kui loom on juba siia sündinud, siis võiks tal kodu olla.“

Ma tean inimesi, kes on loomade varjupaigast leidnud endale hingesugulase. Seega, kui te tunnete soovi võtta endale kassipoeg või koerakutsikas, siis aadressil Roosi 91K ootab 100 looma endale kodu. Võib-olla on just koer Rommi või kass Vello need, kes sind ootavad.

Rahulikku ja annetusterohket jõuluaega!

Pildil: koer Alfa kutsikatega. Autor: Angela Puur

Liina Nagel: Viisime varjupaika kogutud asjad, läksime koju, telefon oli hääletu peal – kui seda palju hiljem uurisin, nägin abiks kaasas olnud toimetaja Angela sõnumit (kelle viisin enne koju, uurisin aia tagant, et näe koer vastas): „Liina, see koer, kellest enne rääkisin, et üks peaks veel olema (*peale selle, kes õues oli), aga ma ei tea, kust ta on, sai kutsikad just. Mul polnud õrna aimugi, et ta tiine on, mu tädi ei öelnud mulle! Ma olen üksinda! Mida ma peaks tegema? .. (pikem paus) .. Ma sain hakkama! Kuigi mina ju ei teinud tegelikult midagi.“ – juures oli pilt koerast kutsikatega:)

LUGU, KUIDAS MEIE PERELIHKMEKS SAI KASS NIMEGA PUŠKIN – SÕPRADELE BUUŠU

Pihla Leena Põldma

Alguses plaanisime võtta koera ja uudistasime varjupaiga võimalusi. Lõpuks: ma isegi ei tea, kust see tekkis, aga jäime pidama kassi juurde. Jälgisime pikalt varjupaiga kasside elu. Peale mõningast mõtlemist võtsime julguse kokku ja läksimegi kasse vaatama.

Jõudsimme varjupaika sihiga külastada kassi nimega Puuk. Must ja kahuse karvaga kräunuja. Peale temaga tutvumist jalutasime puuride vahelt tagasi, kuid meie pilgu püüdis kinni hallitriibuline ja sinisilmne kass Ruudi. Ema armus elegantsesse kassikesse kohe. Ruudi oli viks ja viisakas noormees ja jättis endast väga hea mulje. Panime temagi oma kassi valimise nimekirja. Väljudes möödusime veel ühest puurist, seal elas Täpi III. Olime tema pilti trehvanud paar korda varjupaiga kodulehel ning temagi oli meile sümpatiseerinud. Valget, musta ja helepruuni värvi, peenemas keeles „calico kass“. Panin käe ettevaatlikult vastu puuriust ning Täpi III surus ennast kohe minu sõrmede vastu ja nurrumootor läks nagu õlitatult tööle.

Tagasi koju jõudes oli mõtteainet palju. Teadsime, et tuli teha raske valik, sest kolm kassi oleks meie jaoks olnud liiga suur koorem. Pidime neist karvapallidest valima kahjuks ainult ühe. Ema rääkis, et juba lapsest saati oli unistanud oma enda kassist, kes on kuninglikult laisk kõuts ja kelle nimeks peab saama Buušu. Kuid nüüd täiskasvanuna avaldas talle vägagi muljet intelligentne noormees Ruudi. Peale mitmepäevast mõtete seedimist ja arutlusi oli lõpuks valik tehtud (vaata pilti!). Andsime varjupaigale oma otsusest teada, kassile tehti operatsioon ning peale tema paranemist töime koju ema unistuste kassi Buušu. Kassi varjupaigast kaasa võttes ning kogu kodutee oli kuulda ainult nurrumist. Koduga kohanes Buušu kiirelt.

Juba esimesel õhtul keeras ennast meie sülle kerra, kust vajus lõpuks diivanil tekkide vahele. Temast on saanud üks tõeline kaisukass, kes ettevaatlikult tuleb meie juurde ning uurib vaikse piukuga, kas tohib külje alla ronida. Kodus on nüüd ka

ütlus: „Kui kass ei nurru, on ta katki.“

Praeguste jõuludega täitub Buušul üks aasta, mis ta on meie juures olnud. Tema oli meile jõuluringitus ja meie talle. Ta hoolib väga kõigist pereliikmetest. Oleme õnnelikud uue pereliikme üle!

Pildil: kass Buušu. Autor: Nora Tuisk

KASS EESTI-LÄTI PIIRILT

Õpetaja Liina Nagel kohtus oma suurepärase iseloomuga kass Vuntsikuga paar aastat tagasi Valga varjupaigas. Liina tahtis kõiki kasse kaasa võtta ja veetis varjupaigas seetõttu tunde – aga otsuse tegi kass ise, ronides sülle ja kõva häälega nurruma hakates.

Vuntsiku täispikk nimi on Julius Kuperjanovi Vunts – tal on selline „vunts“, lisaks mööduti koduteel Paju lahingu mälestussambast, sealt ka karvase kaaslaste väarikas nimi. Liina ise arvab, et kass võib olla lätlane, sest tal on sellised lõunamaised kombed – ta musitab, oma „armastusega“ ajab ta väga hästi üles ka pererahva.

Pildil: kass Vuntsik. Autor Liina Nagel

Anel Neumann

VAHEL EI JAGU PUBLIKUT

Koolis korraldatavate ürituste juures kujuneb tihti kõige keerulisemaks publiku leidmine. Pealtvaatajate arv on koolipidudel pigem tagasihoidlik ning kujutab endast paarist kindlast inimtübist moodustunud massi. Mis hoiab õpilasi oma kooli üritustest eemal ning kas ja mida saaksid korraldajad paremini teha?

Suur osa TTG õpilasi tunnistab, et üritustele ei jõua nad lihtsalt viitsimise või motivatsioonipuuduse pärast. Motivatsioonipuudust soodustavad mitmed tegurid: pikk koolipäev, kodus ootavad ülesanded, üleüldine tüdimus koolis viibimisest ning huvi, sõprade ja *hype'i* vähesus või puudus.

Tamme gümnaasiumis toimuvad üritused tihti õhtuti ja nädala sees. Peale pikka ja töörohket koolipäeva ei ole õpilastel jaksu veel koolis aega veeta ning hiliste õhtutundideni kestev üritus seab ohtu ka järgmiseks päevaks jäetud kodutöö. „... paljud on koolist liialt väsinud – selle asemel, et klassikaaslastega lõbusalt aega veeta, jäädakse koju puhkama või vajadusel õppima.“ Lisaks on nädalapäevadel ka trennid ja huviringid, mida õpilased ära jätta ei raatsi. Kindlasti tasuks katsetada ürituste korraldamist nädala lõpus või nädalavahetustel – siis ei ole õpilastel muret järgneva koolipäeva või puudunud trenni pärast.

Meie koolimaja on kindlasti avar ja hubane, kuid paljud meist peavad seda pigem töö- kui mängukohaks. Peod aatriumis võivad ühel hetkel üksluiseks muutuda ning pimedad ja päevast koolitööd peegeldavad klassiruumid peoliste meeleolu langetada. Nagu sõnas üks õpilane: „Arvestades seda, et korraldame erinevaid üritusi (mis on isenesest toredad) koolis, siis paljud ei soovi kooli üritusele tulla, kui seal on eelnevalt pikk päev veedetud. Kui aga korraldaksime üritusi väljaspool (rendiks koha näiteks Vanemuises või Aparaaditehases), siis usun, et inimestel oleks suurem huvi selle ürituse vastu. Vaja on vaheldust.“

Pildil: Tartu Tamme gümnaasiumi bänd. Autor: Liina Nagel

Üritused on alati lõbusamad, kui ümbritsevad sõbrad ning ürituse teema on meile huvitav. Õpilased kommenteerisid, et ei tunne teatud ürituste vastu huvi ning tihti takistab nende sõpradegrupp (või selle puudumine) neid osalemast. „Paljud tunnevad piinlikkust üritustel osalemise pärast, arvavad, et sinna tulemine „ei ole lahe“ ja nad ei julge ka sõpru kutsuda, kuna kardavad, et neid naerdakse välja.“ Ka kurdavad noored lendudevahelisekoolisese ühtehoidmistunde puudumise üle. Siinkohal võiks mõelda mitmekesisemate ürituste valiku üle ning kaaluda kooliühatsuse loomise võimalusi. Lõpuks taandub osalejate arv paljude arvates reklaamile. Õpilased tunnevad, et jõuaksid üritustele rohkem, kui neid reklaamitaks piisavalt. Koolipere kurtis, et ei jõua üritustele, sest ei pannud nende reklaame tähele või unustasid selle ajapikku. Reklaamida võiks noorte arvates ahvatlevamalt, tihedamalt, jõulisemalt. Ka võiks koolipere arvates laiendada ürituste reklaami vilistlastele. Kas see on õigustatud etteheide või otsitud vaibandus?

Miski ei loo koolivaimu paremini kui meie oma koolikaaslaste poolt korraldatud üritused. Tublisid tegijaid on meie seas palju ning ürituste nimekiri pikk ja kirev. Miks mitte järgmine kord sõbrad kaasa haarata ja koos kooli pidutsema või ka täitsa üksi uusi tutvusi looma minna. Kui tunned, et sinu huvid pole koolis esindatud, anna endast märku või haara härjal sarvist ja korralda ise mõni vahva koosviibimine! Vahendid ja väljundid on olemas – puudu oled ainult sina!

Ketlin Naarits

TUBLI SPORTLANE BIRGIT PAIDRE

Meie kooli rühmvõimleja

Birgit Paidre on 16-aastane 10. loodusklassi õpilane, kes vabal ajal tegeleb rühmvõimlemisega klubis VK Rütmi ja rühmas Rytmi Elite Team. Hiljuti rääkis noor sportlane eesti keele tunnis tehtud kõnes Eestist ja spordirahastamisest. Birgit tõi välja, et sporti küll rahastatakse, kuid mitteolümpiaalade vähe. Seetõttu uurisin temalt, kuidas on elu tippsportlasena.

Kui kaua oled tegelenud rühmvõimlemisega?

„Olen tegelenud rühmvõimlemisega 12 aastat,“ räägib ta, „alustasin, kui käisin veel lasteaias.“ Samuti mainib Birgit, et trennis käib ta 5 korda nädalas, iga kord 3 tundi.

Miks valisid rühmvõimlemise?

Kui Birgit oli alles lasteaias, panid vanemad ta VK Rütmi algajate gruppi tantsutrenni. „Edasi arenedes hakkas see mulle väga meeldima,“ räägib ta.

Mis tuleb soetada, et tegeleda rühmvõimlemisega? Kui kulukas see on?

Rühmvõimlemine on kallis spordiala – nagu ka kõik teised maailmatasemel tippspordialad. Birgit ütleb: „Endi rahakotist oleme pidanud kinni maksma võistlusreisid, dressid, trikood, sukad, meigitarbed ja palju muud.“ Selle hooaja eelarve oli Birgitil võistlusteks 4800 eurot, mis sellel spordialal on tavaline.

Autor: Ken Mürk. ERR

Kus sellel hooajal võistlesite?

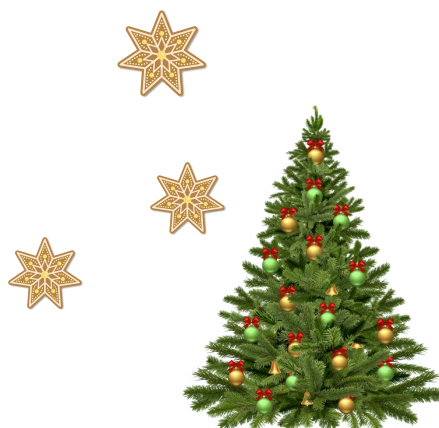
„Lisaks Eestile võistlesime sellel hooajal maailmakarika etappidel Bulgaarias, Singapuris, Ungaris ja maailmameistrivõistlusel Hispaanias.“

Nimeta paar tähtsamat/parimat tulemust

- 2018. a IV-maailmakarika etapi 3. koht
- 2018. a üldkokkuvõttes maailmas 3. koht
- 2018. a riikide arvestuses 3. koht
- Miss Valentine 1. koht
- Eesti meistrid 2019
- 2019. a üldkokkuvõttes 40 tiimist 5. koht

Mis emotsiooni annab sulle esinemine?

„Võistelda meeldib mulle väga, kuna võistlused on alati suurejoonelised ja uhked,“ ütleb Birgit, „meeldib, et saan esindada oma kodumaad.“ Noor sportlane räägib veel: „Kui olen võistlusväljakul, siis tekib mul adrenaliinilaks ning tunnen, et annan võisteldes endast alati 100%.“

Pildil: organisatsiooni Noored Kotkad peavanem Silver Tamm, aasta noorkotkas 2019 Marios Tammes, organisatsiooni Kodutütred peavanem Ave Proos, Kaitseliidu ülem brigaadikindral Riho Ühtegi, kaitseminister Jüri Luik. Autor: Kristjan Priede

AASTA NOORKOTKAS 2019 ON 12. LOODUSKLASSI ÕPILANE MARIOS TAMMES

Noored Kotkad Põlva maleva noorteinstruktor Maive Tõemäe: Marios kuulub Põlva NK/KT noortekogusse ja on üks selle eestvedajatest. 2019. aastal korraldas ta noortekoguga koos vanematele noorkotkastele-kodutütardele välilaagri, viis läbi suvelaagris 1 päeva tegevused, suurim ja vastutusrikkaim tegu oli Põlva Ühisgümnaasiumi 3-päevase matkatarkuste valikkursuse läbiviimine 20 gümnaasistile.

Tarvis oli planeerida õppetunnid, rännak koos ülesannetega, aga noored said hästi hakkama.

... Otsustusvõimeline, iseseisev, koostöövõimeline – seda tõendab osavõtt vabariiklikust militaarlaagrist, kus Marios oli üks neljast korraldajate poolt esiletõstatud silmapaistvast noorest. Juba teist korda vabariiklikus suvekoolis osaleja kohta võib öelda, et ta on suhtlemisaldis, aga ka kriitilise mõtlemisvõimega. Julgeb olla mina ise ja oma arvamust avaldada. Alati abivalmis, isekus ei kuulu tema omaduste hulka. ... Luureleminekuks iga tahes parim valik!

MEIE ÕPILASED ON RAADIOTÄHED – KUIDAS SEE JUHTUS?

Anneli Leima (muusikaõpetaja): Poska muusikaõpetaja on lasknud tunniülesandena teha raadio-saateid. Kuidagi arenes sealt edasi mõte, et võiks ju noorte muusikahuvi näidata ka pärisraadios. Toimetaja Liina Vainumetsa oli ideega päri ja nii salvestasid Poska õpilased esimesed saated. Sealt edasi pakkus õpetaja Kaie Mägilme meile ja Trefferile seda võimalust. Olen õpilaste töödest lugenud, et päris paljud kuulavad klassikalist muusikat. Nii ma küsisin ühelt ja teiselt, kas oleks huvi päris raadiosaadet teha. Kui silm särama lõi, oli kaup koos. Natuke koordineerimist vajab, et teosed ei korduks, ja toimetamist, et jutt saaks ladus ja nimed õigesti hääldatud jne, aga lood, kuidas keegi oma lemmiku leidis, on erinevad ja toredad kuulata. Kaurile järgnevad detsembris Joosep Lõhmuse ja Siim Pärsimäe saated.

Kaur Värnik (11TE): See oli väga põnev ettepanek õpetaja Anneli Leimalt ja kokkuvõttes hea kogemus. Ettevõtmine, mida muidu ise ei saaks teha. Kindlasti oli huvitav kogu protsess. Mõningaid lauseid tuli salvestamisel korrata ja hääldusvigu parandada. Salvestamine toimus tegelikult ladusalt ja kiiresti, saatejuht oli positiivne ja toetas igati. Ennast saates rääkimas kuulata oli päris harjumat.

Noortesaadet „Klassikasäuts“ saab kuulata Klassikaraadios.

Pildil: Kaur Värnik, Joosep Lõhmus, Siim Pärsimägi. Autor: Anneli Leima

KÕNE: EESTI JA MUUTUV KEEL

Auli Zingel

10. loodusklassi õpilastele anti eesti keele kursusel ülesandeks kirjutada ja esitada kõne.

Inimene, kes on visanud kas või möödaminnes ülelibiseva pilgu ajalooraaamatusse, teab, et nagu ka kõik muu, miski inimkonna poolt loodu pole igavene. Alustades erinevatest soome-ugri rahvastest ja lõpetades asteekide ja maiadega – tsivilisatsioonid kaovad aja jooksul erinevatel põhjustel inimkonna unustusse ning koos nendega ka nende kultuurid. Keel on suur osa kultuurist, see, koos ühise elualaga, on peamisi tunnuseid, mis eristab üht rahvast teisest. Keel ei püsi ajas kunagi muutumatuna. Just nagu ühiskond selle ümber – areneb ja muutub see vastavalt keele pruukijate vajadustele. Eesti keel ei ole erand, ka see on muutunud ajas ja muutub siimaani. Tänapäeval on tähelepanu keskpunkti aga sattunud inglise keele pealetung eesti keelele. Eesti keelt on samas aga mõjutanud ühel või teisel viisil ka paljud teised keeled. Kas need mõjutused olid pigem tagasilüke eesti keele iseiseisvale arengule või hoopis väärtuslik lisand meie keelekultuurile? Kas inglise keel pigem õõnestab meie keelt või annab selle kulgemisele lihtsalt oma panuse? Eesti Vabaõhumuuseumi maaarhitektuuri keskuse juhataja Elo Lutsepp on väitnud, et inglise keele pealetungist kumab läbi orjameelne eesti keele alavääristamine.

Selles väites on oma tõetera sees. Kas siis minnes kaasa maailmaga, milles hetkel veel domineerib inglise keel, anname me endale teadlikult madalama staatuse kui teistele? Vastus võib olla kahepoolne – üks ei välista ilmtingimata teist. Eesti keele alavääristamine on probleem ka ilma inglise keelele. Eestlased on väike rahvas suures maailmas, on vähe inimesi, kes hoiaksid eesti kultuuri elusa ja arenevana. Maailmas on nii palju kadunud keeli, ei oleks väga meeldiv näha eesti keelt selles nimekirjas. Olen kuulnud inimesi väitmas, et neile ei piisa enam ühest keelest enda väljendamiseks, seega, inglise keele pealetulek pole nende arust probleem, see annab neile rohkem viise enda väljendamiseks.

Minu arust näitab see pigem aga seda, et inimesel pole kummaski keeles väga märkimisväärsed taset. Kas on see aga probleem, kui inimene on endiselt võimeline ennast teistele enam-vähem mõistetavalt väljendama? Vaieldav. Kindel on vaid, et eesti keele arengut see otseselt ei soosi. Kas praegu vaieldakse vastava teema üle nii aktiivselt lihtsalt põhimõtte pärast või on inimestel just see küsimus meelel?

Eesti keelekultuurist on sajandite jooksul nii mõndagi kaduma läinud. Sadu ja sadu sõnu on unustusse vajunud – mis pole aga ilmtingimata halb. Keegi ei nuta vanu erru läinud sõnu enam taga. Keel vananeb, keel uueneb, sõnad tulevad, sõnad lähevad. Vanad eestlased kasutasid ju vanu eestipäraseid kuunimetusi, kuid tänapäeval me neid tihti enam ei kuule. Tükike kultuuri, mille oleme unustanud, kuid millel on ju hiiglama suur väärtus. Emakeelse päritoluga kuunimetusi kasutavad ametlikult riigid: Soome, Leedu, Poola ja Tšehhi. Eestis on võtnud Maavalla Koda, Terve Elu Kalender, Soomaa kalender ja Võro-Seto tähtsaamat eestvedu ja hakanud kasutama maakeelseid kuunimetusi. Kas neist lähtudes peaksime soosima vanu nimesid ning neid vajadusel eestlastele peale suruma? Kas praegused nimed ei oma nüüdseks samaväärset tähtsust kui vanad nimed? Elav kultuur on ju üles ehitatud juba nüüdseks surnud kultuuril. Et me seda enam ei mäleta, ei tähenda ju, et see ei ole enam meie kultuuri osa. MTÜ Loodusajakirja toimetaja Helen Arusoo on aga öelnud, et tema arust on see üks väike, aga päris Eesti asi, mida kõik võiksime teha. Tõsi – Eesti asi on see tõesti, aga tema sõnade järgi toimides tekib uus probleem. Nimelt, „õiged“ kuunimetusi eestlastel ju polnudki – igal maakonnal oli üks või mitu erinevat nime igale kuule. Kas on õige valida üks – mida hoida – ja teistel lasta ununeda? Kas poleks lihtsam lasta keelel kulgeda nii, nagu selle pruukijatele tundub loomulik, kui üritada muuta selle kulgu?

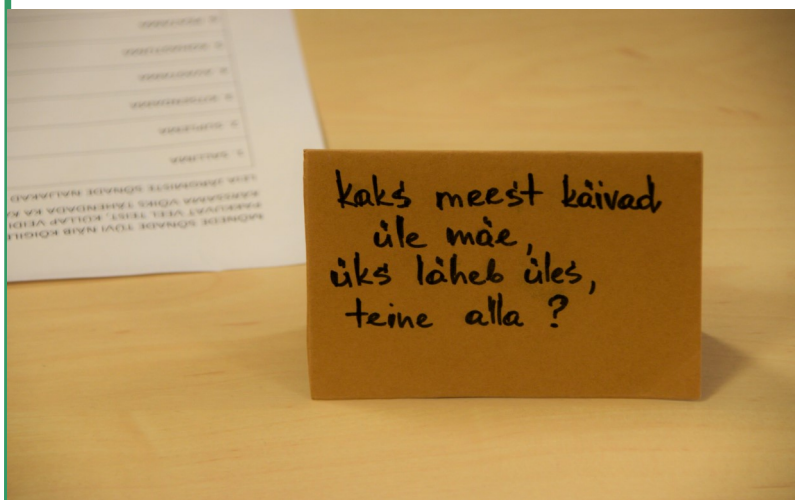
Keele ehk ka siis kultuuri arengut ja muutumist ei saa peatada. Selle kulgu saab mõjutada ning see saab olla kas sunniviisiline või loomulik. Tänapäeval mõjutab eesti keelt kõige rohkem inglise keel. Kas see on ilmtingimata ja läbinisti halb – sõltub vaatepunktist. Kas sedalaadi keele muutust peaks piirama? Kas pannes stopp uuele, peaksime naasma vana juurde? Kas vana on ilmtingimata parem kui uus – ja kui jah, siis miks? On palju, mida tuleks nende küsimuste üle arutledes arvesse võtta.

KEELEKEERUD

Piibe Leiger

Tänamine on teadagi ilus komme. Kes meist ei rõõmustaks, kui talle öeldakse näiteks: „Tänu sinu julgustavatele sõnadele sain oma ülesandega hästi hakkama.“! Aga kui loeme või kuuleme: „Tänu liiklusõnnetusele sai kolm inimest surma.“ – !? Õudusvärin jookseb üle keha – keda sellisel juhul küll saaks tänada? Tänu on ikka ja alati tänu!

1. pildil: Auli keelepilt. 2. pildil: Teadlaste Öö festivali õpi-toa, kus toimetas Piibe, ülesanne. Autor: Ketlin Naarits.

Mihkel Martin
Kasterpalu

VANNIPARDI MÜSTEERIUM

Selle kooliaasta jooksul on hakanud nii Tamme, Poska, Treffneri, Petersoni kui ka Härma gümnaasiumi tualettidesse ilmuma süstemaatiliselt igal nädalal kummipardid QR-koodidega. Esimest korda nähti neid Tammes repsimise ajal, meie toimetus tutvus selle fenomeniga veidi üle kuu aja tagasi.

QR-koodid viivad saidile duck.epizy.com, kus vaatab esimesel pilgul vastu pilt pardist. Pildi peale ilmub hõljudes tekst „kell 13.00“. Vaadates lehte see kell, vilgub pardi pilt morsekoodis, millest moodustub sõnum „varsti galeriis“. Pardi pildi peale kaks korda klõpsates ilmub teine pilt. Teisel pildil on pudel Caesari salatikastmest, mida on noaga torgatud. Vajutades hiirega pildi peale, ilmub taimer, mis loeb alla 15 minutist.

Caesari kastme pudel on vihje, et võiks kasutada Caesari nihet. Caesari nihe on krüpteerimise meetod, kus tähed nihutatakse tähestikus edasi. Näiteks, kui nihe on 3, siis muutub „a“ „d“-ks. Kui nihkeks kasutada varem mainitud

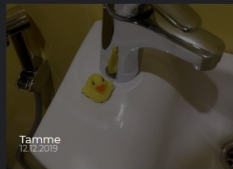
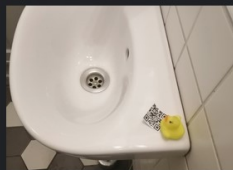
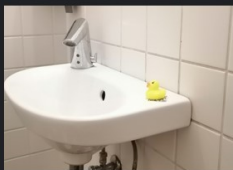
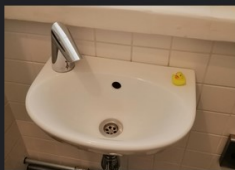
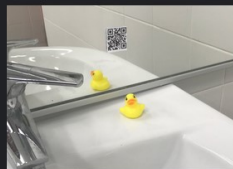
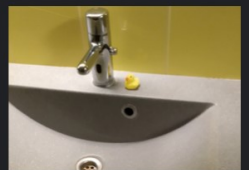
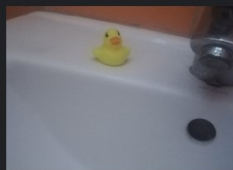
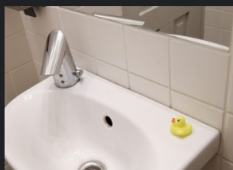
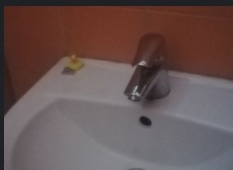
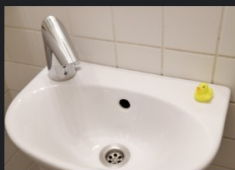
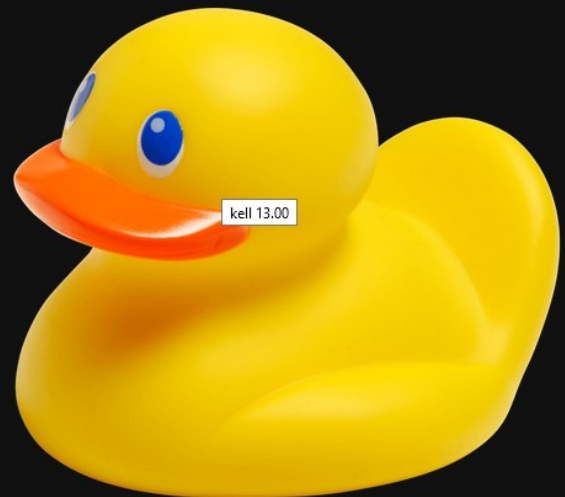
kellaaega – 13, tuleb lehe pealkirja „cneqvq byth irghf“ lahendiks „pardid olgu vetsus“.

Kui taimer jookseb nulli, ilmub hetkel meile ilma lahendita tekst „shaneuhfasj dsaj ua sadsa“, millele klikkimine viib alamlehele, kus on pildid partides kooli tualettides. Piltide juures on kirjas kool ning kuupäev.

Meie toimetus ei ole suutnud leida, kes oleks selle „vannipardi salaseltsi“ taga ning mis on tema või nende motivatsioon. Inspiratsiooni võisid nad saada EVLVL korraldatud heategevuslikust kampaaniast Pardiralli või SCP-1356-st. SCP-1356 on osa veebipõhisel koostööl põhinevast fiktsioonist „SCP Foundation“, kuidas SCP sihtasutus tegeleb looduseadustele mitte alluvate isikute, üksuste, asukohtade ja objektide leidmise ja kinni hoidmisega.

Kui teil on rohkem infot selle operatsiooni kohta, kirjutage Tamme Lehe Facebooki lehele.

HOROSKOOP

ME

Kiire, külm ja stressirohke jõuluaeg võib tekitada väsimust, mida ei tasu järgmisesse aastasse kaasa võtta. Võta aega iseendale, naudi lemmikfilme oma lemmiksnäkkidega. Tulevase külma ja pakase eest tuleb kaitsta ennast piparmünditee ja maitsvate küpsistega.

TE

Kui numbritest ja tähtedest saab kõrini, kutsu külla sõber ja küpsetage plaaditais piparkooke ning kinige neid tuttavatele. Kodust välja saamiseks mine jaluta Toomemäele, hinga talvist õhku ja naudi vaadet linnale.

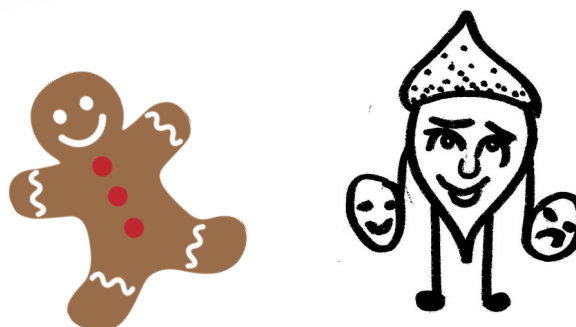
IT

Tule kübermaailmast reaalsusesse, arvutimängud vaheta välja „Monopoly“ või mõne muu lauamänguga. Proovi leida aega hobide jaoks, millele oled unustanud aega panustada. Investeeri oma kehasse ja alusta igat päeva klaasi veega.

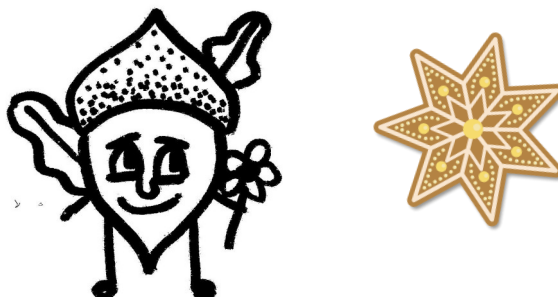
KU

Liiga paljude raamatute lugemine võib olla kurnav ja uue aastaga lisandub neid veel. Vaata välja! Lumi! Võta kaasa oma tuttavad ja minge välja lumesõda mängima. Kindlasti ära unusta veeta kultuurset aega ja tee aastavahetusest meeldejääv sündmus.

LO

Ära lase pead norgu, kui lumi katab roheluse, kevadel õitseb loodus taas. Oleks hea aeg võtta kaisu lemmikloom ja juua alkoholivaba glögi. Uuenda ennast, leia tegevusi, mis sind rahustavad, näiteks maalimine, laulmine või meisterdamine.

play me like
a musician
would play a
difficult instrument
tune me just how
you want
make me sound just
how you like
and one day
when i'm old and
out of tune
i hope you remember
the beautiful melodies
you played
because they were
meant to be heard
only by you.

you burn me
inside out
sometimes you make me
burst into hot flames,
and then i'll scream
in agony,
sometimes you let me simmer
slowly and painfully,
and then i'll
cry quietly.

I want someone
full of surprises
ready for adventures
with a little bit of
sadness and
a drop of melancholy
with lots of madness
and a gentle soul
full of laughter
i want someone who
is the moon at night
and the sun at day time
to show me the way
in the dark
and to keep me warm
just as i want.

LUULETUSTE AUTOR: KADI

Piltide autor: Ketlin Naarits

JÕULUD KAHEKESI

JÕULUSOOVE JA TEISI TOREDAID TERVITUSI KOOLIPERELE

Tuuli Tomson (õppejuht): Mina tunnustan õpilasesindust, kes on koolis aktiivselt toimetanud, korraldanud väga meeldejääva õpetajate päeva, suurepärase juubeliväärilise balli ning loonud meie koolimajja mõnusa jõulumeeleolu. Aitäh!

Tunnustan Jagnarit, kes on meie kooli toonud uue kõrgetasemelise talendikonkursi „Tartu’s got talent“. Loodan väga, et üritusest kujuneb traditsioon pikkadeks aastateks!

Kiidan Tamme TV tiimi, kes rikastab meie koolipäevi ja kelle saateid ma väga ootan.

Kiidan kõiki õpilasi, kes on võtnud enda südameasjaks ise mõnda kooli huviringi või valikkursust vedada. Te teete väga rasket, aga tänuväärset tööd. Aitäh teile, Helena, Erte, Johann ja Kaspar!

Kiidan kõiki õpilasi, kes andsid oma panuse ja muutsid meie juubeliaktuse meeldejäävaks.

Tunnustan kõiki õpilasi, kes absoluutselt iga päev annavad endast selle hetke parima. Olgu selleks siis väike heategu, pingutus koolitunnis, õigeks ajaks tundi jõudmine või misiganes muu tegu.

Kiidan kõiki, kes koolipere rõõmsalt tervitavad, jalgu pühivad ja kooli pehmet mööblit puhtana hoiavad :)

Kiidan Tamme Lehte, lugemin eelmise numbri kaanest kaaneni läbi ning ootan põnevusega uut.

Soovin kooliperele jõuludeks mõnusat-õdusat-hubast olemist. Midagi, mida saab kirjeldada taanlastelt laenatud sõnaga hygge. Et oleks aega enda jaoks. Et oleks aega teha asju, mis teevad hinges pai.

Urmas Tokko (õppesuundade juht, bioloogiaõpetaja):

Ärgem kogu jõulumelus ja aastavahetuse tuhinas unustagem rõõmu tunda ning jagada kõige selle tegelikust päritolust: pööripäevast, päikese ja valguse võidukäigu algusest. Mõelgem tänuga kogu elurikkusele ja „kolmandale kivile päikesest“, armsale vabale kodumaale, kaunile tegusale „heade mõtete linnale“, oma heale, targale ja sõbralikule koolile ning kõigile neile elavaile ja kadunud inimestele, keda hinges kanname.

Otsige Tamme Leht üles Facebookist – lugege sealt teisi tervitusi!